

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/140/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120207586
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7120207586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. P., nar. 29.9.2017, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, dieťa rodičov matky E.. C. P. nar. X.X.XXXX, bývajúcej v P. na A. XX a otca S. M., nar. X.XX.XXXX, bývajúceho v P. na H. XX, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 13.10.2020 č.k. 12P/11/2020-115 v spojení s opravným uznesením zo dňa 19.10.2020 č.k. 12P/11/2020-114 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok zo dňa 13.10.2020 v napadnutých výrokoch I. a II. v spojení s opravným uznesením zo dňa 19.10.2020.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. zaviazal otca prispievať na výživu mal. A. P. sumou 200 € mesačne od 1.7.2020 do budúca vždy k 25. dňu v mesiaci vopred k rukám matky, vo výroku II. uložil otcovi dlžné výživné za obdobie od 1.7.2020 do 30.9.2020 v sume 800 € zaplatiť k rukám matky v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, čím zmenil výrok II. a III. rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 30.4.2018 sp.zn. 18P/160/2017. Vo výroku III. návrh otca na zníženie výživného zamietol a vo výroku IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 19.10.2020 č.k. 12P/11/2020-114 opravil II. výrok rozsudku v časti dlžného výživného sp.zn. 12P/11/2020 zo dňa 13.10.2020 tak, že tento správne znie: Dlžné výživné za obdobie od 1.7.2020 do 30.9.2020 v sume 300 € je otec povinný zaplatiť k rukám matky v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku proti výrokom I. a II. v spojení s opravným uznesením z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a podľa § 62 ods. 1 CMP podal otec v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu mal. Liany mesačne sumou 120 € odo dňa začatia konania do budúca vopred k rukám matky vždy do 25. dňa v mesiaci, a zaplatiť dlžné výživné za obdobie odo dňa začatia konania v sume zodpovedajúcej počtu mesiacov vynásobenému sumou 20 € mesačne do času rozhodnutia odvolacieho súdu, a to v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie vyhodnotil v prvom rade ako zmenu pomerov na strane mal. A., ktorú mal za preukázanú prameňmi dôkazu: vyjadrením detskej neurologičky, vyjadrením klinickej psychologičky, klinického psychológa, správou o komplexnej diferenciálnej diagnostike a dôkazným prostriedkom - výsluchom matky. Uvedené pramene dôkazu okrem výpovede matky nespochybňuje. Pokiaľ sa v návale emócií vyjadril, že nastupujúci autizmus maloletej sa prejavil z dôvodu, že matka sa o dieťa zle stará, nebolo jeho tvrdenie v zásade ďaleko od vedeckých a empirických poznatkov o poruchách autistického

spektra, ktoré podľa neho uvádzajú, že preventívne prehliadky do 18. mesiaca veku dieťaťa umožňujú skorý záchyt detí s poruchami autistického spektra, a to už pri 11. preventívnej prehliadke. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že matka zanedbala starostlivosť o mal. A., keď zistila, že nie je zdravotne v poriadku už v 2,5 roku jej veku, resp. ako matka, v ktorej výlučnej osobnej starostlivosti maloletá je, si pri údajnej každodennej zodpovednej starostlivosti nevšimla už po prvom roku, že maloletá nie je zdravotne úplne v poriadku, resp. zotrvala v zdravotnej starostlivosti s maloletou u pediatra, ktorý túto závažnú neurovývinovú poruchu neidentifikoval. Je podľa neho scestné, aby sa teraz tvárila ako matka roka, že ide zachraňovať dieťa, keď jej úmysly môžu byť len majetkového charakteru. Podľa otca matka neuviedla pravdu, keď tvrdila, že predala svoje osobné motorové vozidlo, pretože podľa jeho vedomostí naďalej toto vozidlo užíva, rovnako žije s partnerom, ktorého mesačný príjem je 1.000 € v čistom, pričom súd prvej inštancie nezisťoval pri hodnotení dôkazov túto skutočnosť, pretože je nepochybné, že ak partneri žijú v spoločnej domácnosti, prispievajú si vzájomne do spoločného rozpočtu. Otec ďalej poukazoval na povahu a osobnosť matky už počas trvania ich vzťahu, nehovoriac o podozrení o zatajovaní jej zdravotného stavu. Nepriamym potvrdením tejto tézy sú podľa neho vedecky známe prenatálne faktory spôsobujúce poruchy autistického spektra u detí, ktoré nemôže opomenúť ani súd prvej inštancie vo svojom, inak arbitrárnom rozhodnutí, založenom na prekročenej miere voľného hodnotenia dôkazov, ako je užívanie liekov thalidomidu a antiepileptiká valproátu, ktorými sa liečia rakoviny a epilepsie. Ako ďalšiu zmenu vyhodnotil konajúci súd zmenu pomerov na strane matky, keď uviedol, že oproti času poslednej úpravy počnúc októbrom 2020 príde o pravidelný príjem. Je nanajvýš dôležité uviesť, že toto tvrdenie súd nemá nijako preukázané. Je len nepodloženým tvrdením matky, nerešpektujúcim požiadavku zistenia skutočného stavu veci, navyše v kontexte skutočnosti, že ide o právnu skutočnosť, ktorá nastane až v budúcnosti, pričom rozhodujúci je stav ku dňu rozhodnutia súdu. Podľa neho stav sa pochopiteľne nezmenil, pretože matka stále sedí doma. Otec ďalej namietal, že súd prvej inštancie pomerne zaujato voči nemu vyhodnotil, že nastala zmena pomerov aj na jeho strane. Nesprávne sa domnieva, že má k dispozícii iné finančné prostriedky než tie, ktoré deklaroval, čo je absolútne nerozumný úsudok. Konajúci súd sám v odôvodnení uvádza, že pracuje iba na dohodu s príjmom 130 € mesačne, pričom jeho náklady sú vo výške 425 €. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení uviedol, že výdavky mu pomáhajú uhrádzať jeho rodičia, u ktorých býva a že sa snaží nájsť si lepšie platenú prácu. Na inom mieste odôvodnenia v podstate uvádza, že je lenivý a neochotný dopriať svojmu dieťaťu. Jednostranne vzal do úvahy všetky okolnosti v prospech matky. Skutočne však zarába 130 € mesačne a telefonoval na rôzne ponuky, pretože to považuje za efektívnejšie hľadanie práce, než vypisovanie e - mailov. Toto však žiaľ nevie súdu preukázať. Aj vzhľadom na epidemiologické opatrenia sa dokáže užiť len takto. V čase poslednej úpravy pracoval v spoločnosti U - Shin, kde mal uvádzanú mzdu a nie je pravda, že by sa vyhýbal lepšie platenej práci, keďže odtiaľ odišiel za lepšie platenou prácou do spoločnosti RegioJet, avšak viacerých ľudí prepúšťali a jeho medzi nimi. Aj napriek všetkým okolnostiam sa snaží pracovať a nejakým spôsobom si privyrobiť, aby nebol úplne závislý od rodičov. Uviedol, že výdavky, ktoré má, zahŕňajú aj nájomné, ktoré rodičom platí, pričom rodičia mu so zvyškom pomáhajú. Je pravdou, že s úhradou školného mu pomohli rodičia, no z väčšej časti si školné zaplatil ešte z príjmu, ktorý mal v čase, keď zarábal viac. Preto komfort mal. A. v sume 200 € mesačne považuje aj s ohľadom na vlastnú skúsenosť, ustálenú judikatúru súdov a s ohľadom na lokalitu, v ktorej všetci žijeme, za adekvátnu v prípade vysokoškolského alebo aspoň stredoškolského štúdia maloletej a s ním súvisiacich odôvodnených potrieb. Dovoľuje si uviesť, že až maloletá dorastie, bude považovať za jej odôvodnené výdavky 200 € mesačne.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca žiada, aby odvolací súd odvolanie nebral do úvahy, nakoľko otec maloletej ničím nepreukázal, že jeho odvolanie je založené na pravde. Poukázala na to, že zdravotný stav maloletej riešila od úplného začiatku u pediatričky. Od narodenia bola vývojom pozadu, a to neskorším sedením, chodením a vnímaním oproti jej rovesníkom, takže tvrdenie otca, že zdravotný stav dcéry začala riešiť v 2,5 roku jej veku je zavádzajúce. Otec maloletej s nimi od jej narodenia nebýval, ani neprežil jedinú noc. Dcéra mávala po nociach záchvaty, ktoré ustupujú vďaka skorému podchyteniu a cvičeniu. Denne s ňou cvičí rôzne cviky, či už fyzicky alebo slovne pre rozumový vývin. Naďalej s ňou chodí na vyšetrenia, nakoľko stále nie je potvrdené, že má autizmus, ale povedali jej, že má prvky autizmu a spomalený vývin. Za zavádzajúce označila aj tvrdenie otca, že jej úmysly sú len majetkového charakteru. V prípade, ak by jej išlo len o peniaze otca, od súdu by žiadala už pri prvom určení výživného minimálne polovicu jeho vtedajšej výplaty a takisto by sa domáhala určenia výživného podľa § 74

ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine (príspevok na výživu a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke - pozn. odvolacieho súdu). Pokiaľ otec na jednej strane udáva, že údajne zarába len 130 € mesačne a vypomáhajú mu rodičia, na druhej strane píše, že rodičom z toho mála platí nájomné, tvrdí, že zo 130 € mesačne dokáže platiť výživné 100 € mesačne a zo zvyšku dokáže zaplatiť rodičom doma nájomné, tankovať, stravovať sa, šatiť sa a žiť svojím naučeným štandardom. Za klamstvo označila aj tvrdenie otca o tom, že nepredala svoje osobné motorové vozidlo, pretože v minulosti bola vlastníkom a držiteľom motorového vozidla značky Škoda Fabia, ktoré predala v roku 2018 z finančných dôvodov. Momentálne jej matka zapožičiava svoje osobné motorové vozidlo, rok výroby 1997, značky Volkswagen Golf kvôli situáciám, že dcéra v autobuse si zakrýva uši, nakoľko jej vadí zvuk ohlasujúci následné zastávky. Matka takisto dôrazne nesúhlasí s tvrdením otca, že stále sedí doma, nakoľko maloletá musela prestať chodiť do jasli z dôvodu zdravotného stavu. Následne aj ona dostala výpoveď v mesiaci september 2020, o čom priložila ako dôkaz ukončenie pracovného pomeru. Pokiaľ dcéra neprejavovala intenzívnejšie prvky autizmu, chodila do práce. Keď sa dcérina zdravotná situácia zhoršila, pričom učiteľky v jasliach nie sú špecializované na túto chorobu, ďalej ju tam nemohla nosiť. Jej majetkové pomery sú také, že poberá invalidný dôchodok vo výške 145 €, do 6 roka veku dcéry bude poberať rodičovský príspevok kvôli jej zdravotnému stavu, momentálne vo výške 414 €. Okrem toho poberá výživné od otca na maloletú vo výške 100 € mesačne. Je pravda, že plienky už nekupuje v takom množstve, ako písala v návrhu, pretože zdravotná poisťovňa jej ich začala preplácať, avšak dcére nepostačuje priznané množstvo od poisťovne. Súčasné výživné vo výške 100 € mesačne pokryje ani nie polovicu nákladov na mesačné výdavky maloletej. O zvýšenie výživného žiada z dôvodu, že dcéru chce zaradiť medzi rovesníkov, aby svoj zaostalý vývoj (momentálne cca 1,5 roka dozadu) dobehla, a to rozprávaním, celkovým psychickým vývojom, aby sa dostala na svoj vek, čo dosiahne vďaka pomoci centra Abiatko. Hoci žiadala v návrhu výživné vo výške 250 € mesačne, tak aj 200 € by pomohlo maloletej k lepšiemu zdravotnému stavu. K ďalšiemu tvrdeniu otca uviedla, že jej priateľ s ňou nebýva, prespáva u nej len párkrát do mesiaca, nakoľko býva s dcérou u brata a zároveň tam býva aj jej brat. Spoločnú domácnosť s priateľom nevedú. Ak otec žiada, aby bol uznaný aj príjem jej priateľa, tak ona má za to, aby súd bral do úvahy všetky osoby spoločne žijúce s otcom maloletej. Matka takisto namietala tvrdenie otca, že si prácu hľadá telefonicky, čo považuje za ďalšie klamstvo, ktoré sa nedá overiť, pretože keby napísal, že zasielal životopisy, toto by zdokladovať nevedel. Má za to, že si prácu nehľadá vôbec, nakoľko jeho bývalý kolega priznal, že v práci zarába viac, ale kvôli odvodom má malý plat na papieri, čo otcovi maloletej len vyhovuje. Ďalej poukázala na to, že pre zdravotný stav dcéry nemá šancu si nájsť prácu, nakoľko dcéra je na ňu veľmi naviazaná a v centre Abiatko im pomôžu pripraviť sa zaradiť do škôlky medzi ostatné deti a osamostatniť sa ako jej rovesníci. Ak by bola možnosť zaradiť ju do špeciálnej materskej školy už v septembri 2021, nájsť si prácu pre ňu nebude problém. Na záver uviedla, že otec k maloletej vzťah nemá a o dcére vedia len jeho rodičia a súrodenci. Ináč je maloletá zatajeným dieťaťom pred ostatnými ľuďmi, ktorých pozná, nakoľko sa vyjadril, že niet sa čím chváliť. To, či maloletá bude rýchlejšie napredovať a dokáže sa zaradiť medzi svojich rovesníkov, závisí od financií, nakoľko momentálne zaostáva rok a pol s vývinom.

5. Odvolací súd konštatuje, že výrok III. napadnutého rozsudku o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného ani výrok IV. o trovách konania odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom preskúmania odvolacím súdom (367 ods. 2 CSP).

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v spojení s opravným uznesením spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce

sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že predpokladom zmeny rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je výrazná zmena pomerov na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí sa jednať o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa obdobne použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, v tomto prípade ust. § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Kritériami určovania rozsahu vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení sú odôvodnené potreby dieťaťa, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. Pokiaľ ide o odôvodnené potreby dieťaťa, nie sú to len náklady vo vlastnom zmysle slova, teda zabezpečenie stravy, ale aj hmotné potreby, ako aj šatstvo, bielizeň, náklady na bývanie, potreby súvisiace s rozširovaním a prehľbovaním vzdelania, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí predovšetkým od veku každého dieťaťa a jeho zdravotného stavu, pričom ak to možnosti a schopnosti rodičov dovoľujú, má výživné zabezpečovať primeraný podiel na výhodách, ktoré dovoľujú možnosti rodičov. Odôvodnené potreby detí v rovnakom veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky sú spravidla rovnaké, pokiaľ nie sú v určitom konkrétnom prípade zvýšené v dôsledku zhoršeného zdravotného stavu, finančne náročnej záujmovej alebo športovej činnosti, prípadne ak rozumové schopnosti dieťaťa odôvodňujú nadštandardné vzdelávanie, to znamená, že bežné potreby dieťaťa nevybočujúce z rámca potrieb iných detí v tomto veku a na rovnakom stupni školskej dochádzky je možné považovať za všeobecne známu skutočnosť a nie je potrebné ich osobitne dokazovať. Napokon súdna prax ustálila, že zmenou pomerov dieťaťa je aj relevantné zhoršenie zdravotného stavu dieťaťa, ktorá skutočnosť sa spravidla zásadným spôsobom prejavuje v jeho odôvodnených potrebách, na uspokojovaní ktorých sa majú podieľať obaja rodičia primerane svojím možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, ako aj samotné plynutie doby, v dôsledku ktorej dochádza k nárastu odôvodnených potrieb detí v súvislosti s ich vekom a rastom.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca k maloletej A. bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 30.4.2018 sp.zn. 18P/160/2017 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.5.2018 č.k. 18P/160/2017, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 100 € mesačne za obdobie od 29.11.2017 do budúca, dlžné výživné za obdobie od 29.11.2017 do 30.4.2018 v sume 303,22 € mu bolo uložené zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti bol návrh matky zamietnutý, zároveň bol upravený styk otca s dieťaťom každú párnú nedeľu od 14.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky. Opravným uznesením zo dňa 17.5.2018 bola opravená suma dlžného výživného na 253,44 €. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že matka v návrhu na začatie konania žiadala sumu 250 € mesačne, rodičia už vtedy nežili v spoločnej domácnosti. Matka s dieťaťom bývala spolu so svojím bratom v jeho byte, poberala materský príspevok vo výške 423,10 €, prídavok na dieťa 23,52 €, invalidný dôchodok 132,20 € a peňažný príspevok na zvýšené výdavky na diétne stravovanie z dôvodu, že mala diagnostikovaný diabetes, v sume 18,52 €. Otec už vtedy žil u svojich rodičov, navrhoval výživné 50 € mesačne. Jeho priemerný čistý mesačný príjem v spoločnosti U - Shin Slovakia s.r.o. vtedy dosahoval 594,50 €, okrem toho študoval v 1. ročníku externého štúdia bezpečnostného manažmentu, za čo platil 120 € mesačne. Z odôvodnenia rozsudku zároveň vyplýva, že „dieťa je zdravé, ale tým, že matka je diabetička, maloletá sa narodila s vysokou pôrodnou váhou, teda je menej pohyblivá, preto je s ňou potrebné cvičiť, plávať a je pod stálym dohľadom neurologičky, bola jej zistená diabetická fetopatia“. Matka s ňou mala bežné výdavky ako na deti v jej veku, maloletá mala v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom sedem mesiacov.

11. Z obsahu preskúmaného spisu je zrejmé, že v súčasnosti má maloletá Liana takmer štyri roky, pričom viacerými lekáarskymi správami, správami klinických psychológov, komplexnou diferenciálnou diagnostikou ako aj výsluchom matky bolo preukázané podstatné zhoršenie jej zdravotného stavu, čo aj odvolací súd považoval za fakt, ktorý v kontexte predložených dôkazov ako aj skutočnosti, že sám otec v odvolaní tieto listinné dôkazy nespochybnil, nie je nutné ďalej dokazovať. V tejto súvislosti preto laické úvahy otca tvoriace podstatnú časť jeho odôvodnenia týkajúce sa kritizovania, spochybňovania a zanedbávania starostlivosti o maloletú zo strany matky považoval aj odvolací súd za absurdné,

nakoľko je nepochybné, že odôvodnené potreby maloletého dieťaťa sa z toho dôvodu v porovnaní s predchádzajúcim rozhodnutím podstatne zvýšili. Je pochopiteľné, že maloletá má iné nároky na starostlivosť ako zdravé dieťa, s čím súvisí aj jej prípadné umiestnenie do špeciálnej materskej školy, resp. školy vyhovujúcej jej zdravotnému stavu, preto je absolútne nelogické ba priam až sarkastické tvrdenie otca o tom, že úmysly matky môžu byť len majetkového charakteru a na jej strane sa nezmenilo nič, pretože stále sedí doma. Je nepochybné, že za takejto situácie sa matka aj s prihliadnutím na jej zdravotný stav (diabetes) zatiaľ nemôže normálne na plný pracovný úväzok zamestnať, preto si plní vyživovaciu povinnosť k maloletej A. prevažne osobnou starostlivosťou o maloletú, poskytovaním vecných plnení ako je bývanie, strava, nákup, ošatenie, zabezpečením zdravotnej starostlivosti a pod., na druhej strane rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, v tomto prípade otec, prispieva na neho výživným, ktoré určil súd. Otec maloletej sa však absolútne nesnaží zvýšiť svoj príjem, ale dlhodobo sa uspokojí s platom 130 € mesačne, z ktorého údajne uhrádza svoje výdavky vysoko presahujúce jeho príjem.

12. Odvolací súd preto konštatuje, že súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného vychádzal z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré rozšírilo východiská zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov rodičov aj o zisťovanie takzvaných potencionalít príjmov. Princíp potencionality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje alebo či vôbec pracuje, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a podobne. V ďalšom je potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Každý rodič si musí uvedomovať svoju rodičovskú zodpovednosť a primerane tomu prispôbiť i svoj osobný život, a teda vynaložiť zvýšené úsilie na dosiahnutie primeraného príjmu na zabezpečenie odôvodnených potrieb všetkých vyživovaných osôb. Neobstojí preto argumentácia otca, že skutočne zarába 130 € mesačne a lepšie platenú prácu sa mu nepodarilo zohnať ani po viacerých telefonátoch na rôzne ponuky. V prospech otca nemožno vyhodnotiť ani jeho tvrdenie o tom, že zo spoločnosti RegioJet ho prepustili z dôvodu, že prepúšťali viacerých zamestnancov, nakoľko od decembra 2019 mal otec dostatok času zorientovať sa na trhu práce a nájsť si adekvátne platené zamestnanie, z ktorého by bol schopný riadne uhrádzať zvýšené výživné na svoju dcéru.

13. V súvislosti s odvolacou námietkou otca týkajúcou sa poukazovania na judikatúru súdov, ktorú však žiadnu nepredložil, odvolací súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že určenie výšky výživného na maloleté deti je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na maloleté dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj 5Cdo 87/2017). Pri posúdení a zhodnotení zákonom stanovených východísk na určenie výživného preto súd postupuje diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrváva na určitých striktných hraniciach (porovnaj 8Cdo 50/2017). Súd prvej inštancie sa uvedenými zásadami dôsledne riadil a individuálne posúdil zmeny pomerov, ktoré nastali u maloletého dieťaťa, ako aj jeho rodičov a pretože správne a zákonne rozhodol o zvýšení výživného, správne určil počiatok plnenia takto zvýšenej vyživovacej povinnosti a vo výroku II. napadnutého rozsudku v spojení s opravným uznesením zo dňa 19.10.2020 ustálil aj dlh na výživnom (300 €), odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, pričom na zdôraznenie jeho správnosti doplnil ďalšie dôvody.

14. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).